

Goigs de Sant Sebastià

Polinyà

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental

Coordenades:

Latitud: 41.558167876796

Longitud: 2.1511563382054

UTM Est (X): 429217

UTM Nord (Y): 4601070

Classificació

Número de fitxa 08167 - 45

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Música i dansa

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Església parroquial de Sant Salvador](#)

[Festa Major d'Hivern](#)

Autoria de la fitxa Ainhoa Pancorbo Picó

Data de registre de la fitxa: dj., 17/12/2020 - 12:05

Descripció

Per la festivitat de Sant Sebastià, en acabar la celebració religiosa, encara avui es canten els goigs a aquest sant. Les primeres estrofes són com segueixen:

Màrtir sant molt singular, / supliquem vostra potència, / vulgueu a Jesús pregar, / que ens guardi de pestilència.

Vostra mare és de Milà, / vostre pare de Narbona; / en la cort Dioclecià / per capità vos corona;
/ però Vós, per Déu amar, / deixau esta dependència. / *vulgueu a Jesús pregar, / que ens guardi de pestilència.*

Passàreu cruels turments, / en els quals, segons s'ha vist, / convertíreu molta gent / a la fe de Jesucrist;
/ per això iu ve a suplicar / aquest poble per clemència: / *vulgueu a Jesús pregar, / que ens guardi de pestilència.*

En un pal el mal pretor / us féu assagetejar / Qui podrà pensar el dolor / que vàreu en ell passar!
/ Allí vàreu demostrar / la vostra gran paciència: / *vulgueu a Jesús pregar, / que ens guardi de pestilència.*

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut al respecte són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques.

El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arrançades també durant aquest període.

Segons la tradició, Sant Sebastià fou un màrtir romà, mort probablement durant la persecució de Dioclecià (303). És ja esmentat a la "Depositio Martyrum" (calendari romà del 354), que n'assenyala també el lloc del sepulcre "ad catacumbas" (les actuals catacumbes de Sant Sebastià). Una llegenda del segle V el fa militar i li atribueix diversos martiris, sobretot el d'ésser assagetat i el dels assots que li haurien causat la mort, motiu que es repeteix en la iconografia del sant de diverses èpoques. Fou molt popular sobretot a partir de la pesta del 680, i des d'aleshores és considerat protector contra la pesta, juntament amb Sant Roc. La seva devoció es popularitzà, però, a partir del s XV, i sobretot en les pestes de començament del s XVI, sovint amb el copatronatge ja esmentat de Sant Roc. En l'actualitat, i malgrat que amb la desaparició de les pestes la devoció al sant ha minvat, són moltes les poblacions que el tenen per patró o copatró i que en la seva diada celebren la festa major d'hivern, com és el cas de Polinyà.

GOIGS EN LLOANÇA DEL GLORIÓS MÀRTIR SANT SEBASTIÀ

VENERAT EN LA PARRÒQUIA DE SANT SALVADOR DE POLINYÀ, BISBAT DE BARCELONA

Màrtir sant molt singular,
supliquem vostra potència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

Vostre mare és de Milà,
vostre pare de Narbona;
en la cort, Dioclecia
per capità us corona;
però vós, per Déu amar,
deixeu eixa dependència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

Passàreu cruels turments,
en els quals, segons s'ha vist,
convertiriu molta gent
a la fe de Jesucrist;
per això us ve a suplicar
aquest poble, per clemència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

En un pal el mal pretor
us féu assagetejar
¡Qui podrà pensar el dolor
que vàreu en ell passar!
Allí vàreu demostrar
la vostra gran paciència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

A un pal assagetejat
una vegada patíreu,
i després, del tot curat,
a cruels assots moríreu;
de dos martiris passar
sols vós doneu evidència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

Ou Jesús el vostre pla,
i farà segons voleu;
puix que humil ve reclamant
a grans crits el poble seu;
si el veieu sovint plorar
davant de vostra presència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

Tan gran patró com tenim,
tan apropiat com vós,
no mireu el nostre crim;

deu-nos remei piadós
d'aquell mal que vol matar
grans i xics sens diferència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

Gloriós sant Cavaller,
surti de vós tal virtut;
puix tenui aquest poder,
conserveu-nos la salut,
la qual Déu concedirà
per costum de sa clemència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

El ver Déu us té promès.
puix per ell vàreu patir,
que el devot no sigui pres
d'eix mal, ans pugui guarir;
i ja que al fi ve a implorar
vostre favor i assistència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

Polinyà us té per Patró
i singular advocat;
gardeu, doncs, aquest veïnat
amb vostra alta intercessió;
feu que ens puguem preservar
de tal mal i tal dolència:
*vulgueu a Jesús pregar
que ens guardi de pestilència.*

TORNADA

Verge Maria sens par,
i Mare per excel·lència:
vostre Fill vulgueu pregar
que ens guardi de pestilència.

V Ora pro nobis, sancte Sebastiane.

R Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Proesta quaesemus, omnipotens Deus, ut qui beati Sebastiani martyris tui natalitia colimus,
intercessione ejus in tui nominis amore robaremur. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Primit

Màrtir sant molt sin-gu - laç - - su - pli - quem vos - tra - po - ten - ci - a:
ma - re - és de Mi - là, - - vos - tre pa - re de - Nar - bo - na;
vul - gueu a Je - sús pre - gar - que - ens guar - di - de - pes - ti - lèn - cia - Vos - tra
en la cort, Di - o - cle - dia - per capi - tà - us co - ro - na - i; però
vós per Déu a - mar - , del - seu éx - ta - de - pen - dèn - cia - . (D.C.)